

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๒๒๒

สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (อำเภอแก่งคอย)

–บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓ (อำเภอบ้านนา)

พ.ศ. ๒๕๒๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๓

เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๒๒๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (อำเภอแก่งคอย) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓ (อำเภอบ้านนา) ในท้องที่อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี และอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ดินต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และข้อ ๑๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๒๒๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (อำเภอแก่งคอย) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓ (อำเภอบ้านนา) พ.ศ. ๒๕๒๗”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๒๒๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (อำเภอแก่งคอย) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓ (อำเภอบ้านนา) อยู่ในท้องที่อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี และอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก มีส่วนกว้างของแนวทางหลวงสองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประจวบ สุนทรากร

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ;-- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์ในการสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๒๒๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (อำเภอแก่งคอย) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓ (อำเภอบ้านนา) ในท้องที่อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี และอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ดินที่เวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น สมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้